

Kanal	: NTV
Başlık	: Prof. Dr. Balkan Naci İslimyeli ve Dr. Nalan Büker, NTV Doğru Tercih Programına Katıldı
Konuşmacılar	: Prof. Dr. Balkan Naci İSLİMYELİ, Sadık GÜLTEKİN, Doç. Nalan BÜKER
Video Adresi	: https://youtu.be/vx6QUp3u2EM
Yayın Tarihi	: 3 Ağustos 2018

Sadık Gültekin: Efendim “Doğru Tercih” başlıyor, hoş geldiniz. Gününüz güzel geçsin, mutlu geçsin, güzel bir gün olsun, güzel bir tercih günü olsun diyelim ve söz başlayalım, programa başlayalım. Çok değerli iki konuğumuz var. Bir dünya markamız var, dünya markamız şu anda konuğumuz. Hani üniversite tercih edeceksiniz, bölüm tercih edeceksiniz ama bazı markalar var ki bazı hocalar var ki hoca tercih edilir. Onun için gidilir, onun için okunur, onun yanında çırak olunur, o değerli bir ustadır işte öyle birisi. Işık Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinin öğretim üyesi Profesör Balkan Naci İslimyeli hocamız bizlerle birlikte. Efendim, şeref verdiniz.

Balkan Naci İslimyeli: Sağ olun.

Sadık Gültekin: Güzel moral verdim.

Balkan Naci İslimyeli: Evet, evet harikaydı.

Sadık Gültekin: Diğer değerli konuğumuz ise Işık Üniversitemizin Güzel Sanatlar Fakültesi Sinema ve Televizyon Bölümünün Başkanı Doktor Sayın Nalan Büker hocamız da bizlerle birlikte. Değerli Hocam şeref verdiniz, ayaklarınıza sağlık.

Nalan Büker: Çok teşekkür ederim, çok sağ olun, çok merci davetinize.

Sadık Gültekin: Evet, programdan önce hocamla sohbet ederken dedi ki “Hazırlandım, çalıştım öyle geldim.” dedi. “Hocam” dedim “Ben de çalıştım, sizin hakkınızda bende hazırlık yaptım.” Esasında neyi yapıyorsak hani zamanımız ne kadar el veriyorsa çünkü tüketim dönemindeyiz birçok şeyi ayaküstü yapmak zorundayız ne yazık ki. Niyetimiz iyi hazırlanmak ama bazen el vermiyor işte o kadar oluyor ama o kadar da olsa niyetin bu olması lazım değil mi?

Balkan Naci İslimyeli: Doğru, doğru, doğru yani hazırlık çok önemli ama sanatın ben genelde sürekli programlar içinde yer alması gerektiğini, küresel bir eğitim sorunu olduğunu vurgulamak isterim. Çünkü sanat öyle bir şey ki insanın kendiyile ilişkisini, başkalarıyla ilişkisini hatta ötekileştirdikleriyle ilişkisini...

Sadık Gültekin: Güzel.

Balkan Naci İslimyeli: Farklı değerlerle ilişkisini yenileyen, tazeleyen ve büyük bir hoşgörü ortamı yayan, salgılayan hatta bir fenomen, bir olay. Onun için ilköğretimden başlayarak sanatın halihazırdaki yarım yamalak ilgilenmeler dışında, protokol dersleri dışında diyeyim sağlam bir biçimde yerleştirilmesi lazım ki bu inanın mesleği ne olursa olsun, nerede çalışırsa ister mühendis, —

ister avukat, ister teknisyen yaratıcılık bugünün dünyasında en önemli özellik, en önemli değer. Toplumun bu yaratıcı kanalı gelişmezse ki bunun yolu sanattır biz bütün o demokrasi mücadelelerimizde...

Sadık Gültekin: İnsan hakları, kadına değer...

Balkan Naci İslimyeli: Yok yok yok. Sanat önce kendini öğrenmekle başlayan bir süreç zaten kendinizi öğrendiğiniz zaman başkalarını da öğrenmiş oluyorsunuz çünkü bütün ötekiler sizin içinizde.

Sadık Gültekin: Hocam, şu aklıma geldi konuşurken yani bu alanda yetiştirdiğimiz önemli markalardan dünya markalarından birisiniz. Sizin gibi gerçekten birkaç markamız daha var. Güzel sanatlar liseleri var, üniversiteyi bırakın şimdi onu konuşacağız. Güzel sanatlar liselerimiz var. Size gelip de veya işte sizin “Ya, bize şurada bir yol göster, bizim öncümüz siz olun, şu güzel sanatlar liselerine ondan sonra sizin önderliğinizde hani şey yapalım.” var mı böyle bir teklif geliyor mu?

Balkan Naci İslimyeli: Şimdi, bu konuda çabalar var yönetmeliklerini biçimlendirmek konusunda tabii direkt müdahale değil ama tavsiye niteliğinde şeylerimiz temaslarımız oluyor ama bunlar hiçbir zaman yeterli değil daha erken başlamak lazım.

Sadık Gültekin: Evet, çok daha erken başlamak.

Balkan Naci İslimyeli: İnsanların algı potansiyellerinin en yoğun olduğu, ilk yedi yıl içinde başlamak lazım ve düşünün böyle bir ihmalkârlık süreci içinde eğitim gören çocuklar sonuç olarak bize yarım geliyorlar, eksik geliyorlar. Kişilikleri oluşmuş oluyor yani aslında oluşmamış da deforme bir anlamda şekillenmiş oluyor. Şimdi onları bir düz kâğıt haline çevirmek mümkün değil, çok güç. Sıfırdan başlamamız gerekiyor onun için sanatı üniversiteye ait bir eğitim süreci olarak değil bir hayat eğitimi, bir aydınlanma eğitimi olarak görmemiz lazım.

Sadık Gültekin: Ortak noktamız çok fazla.

Nalan Büker: Çok.

Sadık Gültekin: Yani bu taraf daha bir teknik gibi gözüküyor sinema televizyon ama beslendiği yer orası resimdir, sanattır.

Nalan Büker: Kesinlikle, yedinci sanat sinema zaten yani.

Sadık Gültekin: Güzel Sanatlar Fakültesi'nin bir birimi daha teknik alanı gibi gözüküyor ama teknik sadece olayın bir boyutu beslendiği nokta aslında burası.

Nalan Büker: Kesinlikle sanattan besleniyoruz yani şimdi adı sinema televizyon olunca sinemaya yedinci sanatı yakıştırdık, televizyonu daha endüstri olarak görüyoruz.

Sadık Gültekin: Tüketim alanı olarak görüyoruz.

Nalan Büker: Sanki televizyonun yeni medya ortamlarımız işte internet ortamlarımızda geldi ama sonuçta nerden bakarsanız hocamın söylediği şeye çok katılıyorum “Yaratıcılıktır yaşamı biçimlendiren” diyorsunuz ya aslında hocam bu çağ yaratıcı endüstrilerin ekonomideki katkısının arttığı bir çağ. Sanki yeniden yaratıcı endüstri diye tanımladığımız bu işte içinde mimariyi de kapsayan görsel sanatları da, sinemayı da, televizyonu da, müzeciliği de yani hepsini içine alan bu ortam içerisinde tekrardan görmeye, bakmaya, estetik değerlere sanki bir anlam vermeye başladık gibi. Tüm dünyada da böyle. Bu yaratıcı endüstri bu kadar ekonomik katkısıyla da ön plana çıkan

yeni gelir kaynakları olarak görülüyorsa dünya pazarında da bizim ülkemizde de böyle görülmeli. Nereden beslenecek yaratıcılık? Sanattan beslenecek. Yani şimdi siz açılışa dünya markası olarak tanımladınız biz ne kadar şanslıyız değil mi?

Sadık Gültekin: Kesinlikle.

Nalan Büker: Siz şimdi ekranda paylaşıyorsunuz, hocam her gün bizimle, bizim öğrencilerimizle birlikte.

Sadık Gültekin: Ona dokunabiliyorsunuz, onunla aynı havayı soluyabiliyorsun yani.

Nalan Büker: Ders yapıyoruz değil mi hocam?

Balkan Naci İslimyeli: Evet, evet, tabii.

Nalan Büker: Yani sinema öğrencilerimizle sağ olsun hocam bizi her zaman destekler. Sinema öğrencilerinin bizim üniversitemizde Işık Üniversitesinde ayrıcalıklarından bir tanesi bu belki de önemli ayrıcalıklarından bir tanesi güzel sanatlar fakültesi içerisinde olmak. Yani bir dünya markası, başka dünya markaları da bizim okulumuzda bünyesinde var olan isimler. Sinema televizyon alanında eğitim görmeye gelen bu öğrenciler bu felsefeyle bu atölyelerin arasında yaşamaya ve nefes almaya başladıklarında işte o kirlenmiş bakış açılarını temizlemek için çok elverişli bir ortam var.

Sadık Gültekin: Arada şöyle bir sorun var yalnız sektör sizi şekillendiriyor, hocam da hayatı şekillendiriyor. Hocama kimse müdahale edemiyor yalnız diyor ki ama size ediyor. İyi yetiştiriyorsunuz, iyi öğretiyorsunuz ama sektör diyor ki “Bir dur! Bak böyle istiyorum çünkü bir tüketim toplumu var.” Bir dizi üç saat sürüyor yahu film o kadar sürmüyor.

Nalan Büker: Kesinlikle.

Sadık Gültekin: Dizi üç saat sürüyor, hadi şimdi gelin şekillendirin.

Nalan Büker: Şimdi sektör öyle istiyor diyerek bakarsak sonuçta geriye gitmek için kendimizi de koşullandırmış oluruz.

Sadık Gültekin: Mazeret buluyoruz.

Nalan Büker: Mazeret buluyoruz, yok biz ne yazık ki böyle bakmıyoruz. Ne yazık ki ve pozitif yönden bir bakış açısıyla böyle bakmıyoruz.

Sadık Gültekin: Anladım, tamam.

Nalan Büker: Aslında biz bizim sektörümüzün Türkiye’de henüz daha endüstri olduğunu tam tanımlayamadığımız bir görsel işitsel alan içerisinde dünyayı hedeflerseniz ki ülkede dünyayı hedefliyor işte yaratıcı endüstrinin geliri oradan geliyor. Demek ki siz dünya standartlarında eğitim vermeniz lazım. Sektör böyle istiyor diyerek çocuk yetiştirilmez. Biz kendimize de bunu söylemiyoruz, öğrencilerimize de söylemiyoruz. Geçen hafta, iki gün önce ya bir şey paylaşmak istiyorum müsaitse eğer.

Sadık Gültekin: Tabii, tabii, zamanımız var.

Nalan Büker: İki gün önce bir öğrencim ziyaret etti koşarak ”Ridley Scott Türkiye’deydi, çekim yaptı ve ben o ekipteydim.” Bu şimdi çok gurur veren bir şey değil mi?

Sadık Gültekin: Evet.

Nalan Bükler: Bir dünya markası bizim ülkemizde çekim yapıyor bu çok oluyor yani bizim büyük yönetmenlerimizde dünyada çekim yapıyor. İşte o markaların ekiplerinde yer alacak bir vizyonu yaratırsanız bizim endüstrimizde bizim sektörümüzde dönüşüyor. Sektörümüzü de o kadar küçümsemeyelim yani sektörün koşulları bize farklı çalışma şartlarını sağlayabilir belki bugün ama sektörde doğruyu biliyor ve o değişim...

Sadık Gültekin: Belki koşullar oraya...

Nalan Bükler: Ben pozitif bakmak istiyorum, ben pozitif bakmak istiyorum çünkü bakın uluslararası yayın ağları içerisinde biz içerik üreterek yer alıyoruz. Bu içerik üretme sürecindeki çalışma koşullarımızda değişecek. Çünkü kaliteyi etkileyen unsurun o olduğunu biliyoruz.

Sadık Gültekin: Peki, Naci Hocam siz pozitif mi bakıyorsunuz yoksa ben negatif bakarım ama pozitif işler çıkartırım mı? Şimdi fen ortalamalarına bakıyorsunuz. Yani fizikte 14 soruda yarım net, kimyaya bakıyorsun 13 soruda bir net, matematiğe bakıyorsun 4 net. Şimdi buradan ne sanat çıkar, ne bilim insanı çıkar, ne bir şey çıkar. Şimdi gel de Nalan Hoca gibi pozitif... Evet ne dersiniz?

Balkan Naci İslimyeli: Buradan bir kıyamet çıkıyor.

Nalan Bükler: Ama onun da bir şeyi yok mu, enerjisi yok mu?

Balkan Naci İslimyeli: Şimdi deminki konuya gelip bağlanmak istiyorum yani aslında en değerli yaratıcılık ihtiyacı yaratmak sektörel anlamda değil mi?

Sadık Gültekin: Güzel, çok iyi, evet.

Balkan Naci İslimyeli: İhtiyaca servis yapmak değil ihtiyacı yaratmak. İhtiyacı yaratmak derken bizim küresel anlamda konumumuz, jeopolitik, jeostratejik konumumuz nedir? Bu ülkenin malzemesi nedir? Dünyaya önereceği özellikler, teklifler ne olabilir? Buna uygun bir eğitim politikası yürüttüğünüz zaman kurumlar onu kendi içlerinde paylaşarak iş bölümü yaparlar. Biz de halk istedi öyle oldu. Halk doğru şeyi de isteyebilir. Halk, halk sanatla eğitilecek sizin onu doğru alıştırmanız lazım hatta bağımlı yapmanız lazım. İşte onun için diyorum hani çocukluktan başlayarak. Siz diyorsunuz ki "Hoca özgür istediğini yapmakta" kişisel olarak evet. İnatçı bir karakterim var, dirençli bir yapım var ama taciz altındayım ben de yani bütün kariyerim boyunca piyasa talepleriyle sanatın gerçek anlamı değeri üzerine düşünsel, pratik, toplumsal değeri üzerine...

Sadık Gültekin: Taviz veriyor musunuz?

Balkan Naci İslimyeli: Bir çaba gösterdim, direnç gösterdim, vermiyorum sorun da bu ama benim paylaşımımı, duruşumu çoğaltmak bu sistem içinde kolay değil.

Sadık Gültekin: Nalan hocam "Dik dur!" diyor hocam.

Nalan Bükler: Ben de o yüzden dik durmalıyız. Dünyada bu iş nasıl yapılıyorsa bunun ilkeleri neyse biz de böyle eğitim verdiğimizde bu dönüşümün bir parçası olmamız lazım ki biz bu konuda hakikaten ısrarlıyız.

Sadık Gültekin: Evet, tabii, tabii.

Nalan Bükler: Yani bugün böyle yapıyorlarsa sen oraya gittin öyle bu iş suyuna da git hani ödevini de öyle yapsan olur çünkü sektör zaten sormuyor. Diplomanı da... yok öyle! Hakikatten öyle inanmıyoruz değil mi hocam?

Balkan Naci İslimyeli: Şimdi dünyanın en obur ekonomisi, en gözü doymaz ekonomisi Amerika. Şimdi orada bir film şirketini alalım MGM yılda 15 tane projeksiyon yaptı, tanıttı herkese. Bu prodüksiyonların mutlaka 6-7 sini veya daha azını 5 diyelim.

Sadık Gültekin: Sanat filmlerine...

Balkan Naci İslimyeli: Evet, sanat filmlerine ayırır bunu prestij için yapar.

Sadık Gültekin: Ötekini piyasa için yapıyor.

Balkan Naci İslimyeli: Zararı da göze alır. Gerçi onu işte bir takım ödüllere sokmak orada başarımı sağlamak.

Nalan Büker: Promosyonlarıyla.

Balkan Naci İslimyeli: O ayrı bir mühendislik işi toplum mühendisliği ama bunu çok iyi başarıyorlar bu ayırımı yapmak lazım yani piyasada da bu ayırımı yapmak lazım. Şirketler para kazansın ama belli bir yüzdesini prestij sanat. Sanatın sağlayacağı prestij hem bireysel hem toplumsal anlamda paha biçilmez bir değerde.

Sadık Gültekin: Şimdi televizyon sinema diyoruz, ama bunlar da ortak.

Nalan Büker: Ortak, ortak kesinlikle çünkü aynı dili kullanıyorlar. Yani aslında sadece televizyon sinema ortak değil. Görüntüyle ilgili...

Sadık Gültekin: Resim de öyle, görsel sanatlar dediğimiz moda ve tekstil tasarımı da öyle.

Nalan Büker: Görüntüye dayanan ve bizim seyrettiğimiz, izlediğimiz ve içinden bir anlam, mesaj çıkarttığımız, içindeki kodlamaları anlamaya çalıştığımız dillerin hepsi ortak. Bunların sunum mecraları farklı. Birini müzede sunuyorsunuz, bir diğerini dergide fotoğraf ve içerik olarak sunuyorsunuz, birini televizyon ekranında ya da...

Sadık Gültekin: Dijital ortamda.

Nalan Büker: Birini de gidiyorsunuz sinema perdesinde sunuyorsunuz aslında hepsine ekran deniyor. Bu ekranların içine tek bir dil kodlamasıyla üretim yapıyorsunuz. O zaman işte o dili temiz ve estetik değerlere sahip olup içeriğine koşut anlam söyleyip söyleyecek sözü olan o dilin, seyredilecek görüntü ve dinlenebilecek ses iziyle birleşmesinden görsel-işitsel ürün çıkıyor.

Sadık Gültekin: Haddimi aşırıysam özür dilerim.

Nalan Büker: Estağfurullah.

Sadık Gültekin: Hani sizin dalın uzmanı değilim ama hani hep o gözle inceliyorum mesela "... Hikâyesi" diye bir film var. Mısırlı yönetmen tam bir derslik film. Hocam oyuncular pek çok profesyonel değiller ama bir oyun böyle oynanır. Rol yapmıyorlar.

Nalan Büker: Sahnelemek değil mi?

Sadık Gültekin: Yani hakikaten oynuyorlar. Yani senaryo basit gibi gözüküyor, ama bambaşka bir noktaya gidiyor. Yani al onu sinema televizyon bölümünde derslerin birine koy ve öğrenci...

Nalan Büker: Bu teklifi değerlendireceğim, inceleyeceğim ayrıca.

Sadık Gültekin: Hakikatten öyle hocam.

Balkan Naci İslimyeli: Sinema bölümü şunun için çok önemli hatta okulun en önemli bölümlerinden biri. Son sanat sinema yani bütün sanatları içeren bir sanat.

Sadık Gültekin: Son nokta.

Balkan Naci İslimyeli: Ben sinema televizyon bölümünün ricası üzerine “Sinema ve sanatlar” diye bir ders açtım. Sinema ve öteki sanatları tanıdıkları zaman çocuklar resmi bilmeleri gerektiğini, kostüm sorununu bilmeleri gerektiğini, sahne dekoru ve mimarlık konusunu bilmeleri gerektiğini, fotoğraf meselesini bilmeleri gerektiğini, kadraj sorununu bilmeleri gerektiğini ve dramayı, dramayı metni hatta bilmeleri gerektiğini anlıyorlar hatta ürküyorlar dersten. Bu kadar mı diye. Bu kadar aslında sanatçı olmak aydın olmayı gerektiriyor, bir entelektüel olmayı gerektiriyor.

Sadık Gültekin: Her alana bulaşıyorum diyorsunuz. Resimden başladık nereye kadar bulaştık? Daha da bulaşacağınız yerler vardır herhalde.

Balkan Naci İslimyeli: Şimdi ben malzeme sanatçısı değilim her zaman bunu söylerim. Yani bir malzemeye bir konsepte bağlı olarak değil kendimi izleyerek ve dünyayı izleyerek, o dünya karşısındaki kendi konumumu değerlendirerek ilerliyorum. Bunun için yeni malzemeler, yeni teknikler, yeni temaslar çok önemli. Mesela sinemada çalıştım ben Atif Yılmaz’ın “Adak” filminde sanat yönetmenliği yaptım ve sinemacılarla temasım çok yoğun oldu. Onlarda benim görsel birikimimden yararlandılar bu da çok önemliydi dolayısıyla içine bütün sanatları alabilen anaç bir kavram sinema, önemi çok büyük. Ben atölyede her zaman diğer bölümlere, diğer sanatlara yönlendiriyorum çünkü disiplinler arası bir dünyada yaşıyoruz. Tek sanat, tek malzeme bir insanın işi değil. Onun için ben ayrıca yarıca oburluktan değil yatkınlığımdan. Mesela bir konsepti şu malzemeye daha iyi ifade ederim diye düşündüğümde ona yönelebilmeliyim. Bu rahatlığım olmalı onunla bir el temasım, göz temasım olmalı o sanatla. Çocukları da öyle yetiştiriyorum, diyorum ki yağlıboya iyi olmayabilir, desenin iyi olmayabilir, ama creative zekâsı varsa ki öncelikli olan bu yaratıcı bir zekân varsa kritik bir zekân varsa, emotional bir zekân varsa sen her şeyin altından kalkabilirsin. Her şeyin altından kalkabilirsin. Onu açığa çıkaracak malzemeyi çocuğun önüne sürmek lazım. Bununla yapamadı mı yıldızı barışmadı mı, başka bir malzemeye çocuk açılabilir. Onun için ben hayatta da bunu yaptığım için sürekli doymadığım için teknoloji de yenileniyor, size başka anlatım olanakları getiriyor dünya. Çocukları da atölyemde hep öyle yetiştirmeye çalıştım.

Sadık Gültekin: Nalan hocam, uluslararası ilişkiler bölümü dediğimiz zaman tamam bir etiket çıkıyor ortaya da bunun altının çok sağlam olması lazım. Yani tarih olacak, sosyoloji olacak, felsefe olacak işin içinde hukuk olacak gibi, gibi gidiyor. Şimdi sinema televizyon dediğimizde tamam bir etiket çıktı ama altının öyle bir dolması lazım ki hocam öyle değil mi?

Nalan Büker: Kesinlikle.

Sadık Gültekin: Yani o seçmelidir dersler yani olay sadece derste değil.

Nalan Büker: İnanın, bakın hocam o kadar mutluyum ki sizle birlikte böyle sohbetin içerisinde çünkü hep çıkış noktaları sizden geliyor söyleyeceğim cümlelerin. Siz de çok güzel soru soruyorsunuz.

Sadık Gültekin: Fakülte hocalarının bir araya getirmek için programa gelin siz.

Nalan Büker: Valla, biz birlikteyiz hakikaten şey. Hocam, şöyle bir şey söyledi bakın dedi ki “Ben, sanat yönetmenliğini yaptım.” Kendisi resim alanında dünya markası diyoruz. İşte bizim görsel işitsel sanat dediğimiz hareketli görüntü dili aslında sanatların toplamı olmasının sebebi farklı bilgi birikimindeki insanları bir arada çalıştırılması.

Sadık Gültekin: Doğru.

Nalan Büker: Sizin en az görüntü yönetmeninizin değeri kadar sanat yönetmeniniz o dili hazırlayan unsur. Yönetmeninizin bunları bir araya getirecek, harmanlayacak bakış açısının olması lazım. Peki, o güzellikler bir araya geldi biraz önce örnek verdiniz. “Öyle oynuyorlardı ki gerçektir.” dediniz değil mi? O gerçeği aktaracak olan ruhu kim veriyor? Ekran önündekiler veriyor. İşte o ruh, o duygu, o yaratılan motivasyon. Seyirci seni seyrettikten sonra ne hissetmeli? Zaten süreç böyle başlıyor. Ne hissetmeliyiz düşünerek kodlamaya başlıyorsunuz. İşte ne hissedeceğini de onu aktarırken kullandığımız görüntüsü, sesi, oyuncularımızın anlatı dili, beden dili, kullandığımız müzik, renkler hepsi bir bütün olarak oluşturuyor. Şimdi bunların her birini küçümsemeyelim. Her biri o kadar ayrı bir eğitim gerektiren şey ki. Bunun daha tekniğini konuşmadık. Siz tekniği bilemezseniz bunun ekrana yansıyan sonuçlarını da bilemezsiniz.

Sadık Gültekin: Doğru.

Nalan Büker: O zaman bu öğrencilerimiz bir kere temelinde bir sanat anlayışı, bir toplumu algılama, bir toplum hakkında fikir sahibi olma, okuduğunu anlamak, özümsemek ve empati kurabilmekle başlayan derslerimizin sonrasında yavaş yavaş geçmişte ne yapmışlardı. Bugün nereye evriliyoruz çünkü siz geçmişteki o evrim sürecindeki adımları bilemezseniz geleceği de inşa etmekte zorlanıyorsunuz. Bunları öğreniyoruz, bu yetmiyor ondan sonra bu temel alt yapıdan sonra biz öğrencilerimizin her birine diyoruz ki makyaj mı öğrenmek istiyorsunuz? Buyurun buradan seçmeli dersiniz. Siz görüntü üzerine mi çalışmak istiyorsunuz? Buyurun animasyon üzerinden gidebilirsiniz, görüntü yönetmenliği üstünden. Mesela bu sene ekstra dersler koyuyoruz müfredatımıza iş biraz daha spesifik noktaya gitsin “ses”. Yani hocam görüntünün o kadar ayrılmaz bir parçası ki görüntü kötü olsa seyrediyormuşsunuz da ses kötü olsa zap yapıyormuşsunuz. Şimdi o bütünselin tüm ayrıntılarına ilişkin siz dersler eklemeseydiniz müfredatınıza ve ben şuna çok inanıyorum biz sağ olsun bütün kadromuz ve bize bugüne kadar destek veren sektörden gelen dostlarımız, güç birlikçilerimizle birlikte sektörde şu an profesyonel olarak hizmet veren kişiler bizim hocamız.

Sadık Gültekin: O çok önemli.

Nalan Büker: Biz kadrolu eğitmenler olarak da Işık Üniversitesi Sinema Televizyon Bölümünde zaten sektördeniz. Şimdi biz sektörün hani ilk konuşmamızın başında “İşte sektör böyle istiyor” Biz o sektörden geldik, o sektörün ne istediğini biliyoruz ama sektörün nereye gitmesi gerektiğini de biliyoruz. Onun için orada bir harman yapmaya çalışıyoruz ve ben hakikatten bu işin el birliğiyle yapılacağına inanıyorum. Bugün çok kıymetli insanlar var bu sektörde ve onlar sağ olsunlar bizim bir parçamız oluyorlar. Öğrencilerimizle açık kapı politikası dediğimiz bir şey var bizim Işık Üniversitesinin genelinde değil mi hocam? O kapıdan kim çalarsa tanımasanız da kapıdan girer ve sizinle konuşur bizim öğrencilerimiz böyle. Sektördeki yani part-time derse gelen hocalar da buna o kadar hızlı ayak uydurup, adapte oluyorlar ki çocuklara bir bakıyoruz nerdeydin? “İşte bilmem ne hocanın yanında ben setteydim, derse onun için geç geldim.” diyor. Şimdi kızsın mı derse geç geldi diye sevinsen içinden motive mi oluyorsun?

Sadık Gültekin: Aslında iyi de bir şey yapmış.

Nalan Büker: Motive oluyoruz tabii, ama olsun dersine geç gelme.

Sadık Gültekin: Bir de bunları yaparken çocuğun ekonomiyi de bilmesi lazım, işletmeyi de, yönetimi de öğrenmesi lazım ilaveten çünkü bir ürün çıkacak bunun bir piyasa değeri olacak.

Nalan Büker: Yapımcılık iŖte yani piyasa değeri mesela. Bizim de zorunlu derslerimizden biri yapımcılık dersimizdir ve onun da hocası sektörden Ŗu anda. Profesyonel bir yapımcı hocamız geliyor Yonca Hocamız sağ olsun. Matematiği bileceksin, T rkęeyi bileceksin, resmi bileceksin, sporu bileceksin, iletiŖimi bileceksin daha ne bileceksin insan olmayı bileceksin, dünyaya mesaj vermeyi bileceksin, güzel bakmayı bileceksin.

Sadık Gültekin: Filmin ismini hep unutuyorum, ama bütün film Hocam bir buğuk saat süresi boyunca arabanın direksiyonunda ve telefonla geğiyor. Hatırladınız mı o filmi? Ŗimdi o da mükemmellik derslik filmlerden biri. Mek n sadece direksiyon, tek kiŖi var arabayı kullanan ve günlük hayatıyla ilgili olaylar ve telefonla bağlantı Ŗeklinde geğiyor. Ŗimdi diyorsun ki yönetmen ağısından “Vay be adam ne yaratmıŖ ya!” Mek n yok, olay sadece telefonla geğiyor, ama bir buğuk saat sürecinde seni bağlıyor. Ŗimdi orada bir Ŗey var. Siz de yani sanatçılarda gerçek sanatçılarda bir Ŗeyi yakalıyorsunuz. Biz de diyoruz ki “Vay be yapmıŖ, bulmuŖ onu!” Nasıl çıkıyor o?

Balkan Naci İslimyeli: Ŗimdi aslında hayata bakıŖ önemli. Bütün okulların üzerinde tek bir  niversite var o da yaŖamın kendisi.

Sadık Gültekin: Güzel.

Balkan Naci İslimyeli: K Ŗe bucak dünyayı tanıyacaksınız bizzat gözlerinizi kullanarak mesela cep makineleri çok önemli. Fotoğraf ekimi ben çocuklara her zaman onu derim. On binlerce görüntüye tanık oluyorsunuz bunların telef olmaması için size ait olanları lütfen iyi-kötü kaliteli demeden saptayın.

Sadık Gültekin: Güzel.

Balkan Naci İslimyeli: belleğinize alın, aktarın. Bunlar ileride size yani arŖiv, biriktirmek, hayatı gözlemek, anlamlandırmak ve gözlemlediğiniz Ŗeyler arasında bağlantı kurmak çok önemli. Biz de biliyorsunuz hayatlar kayıplarla geğiyor. Bizim adımıza baŖkaları karar veriyor veliler, ilkokullar, baŖka otoriteler vesaire.

Sadık Gültekin: Puanlar değil mi?

Balkan Naci İslimyeli: Bir mesleğe sahip oluyorsunuz ona altın bilezik diyorlar ama neyse Ŗimdi biraz değerlendi.

Balkan Naci İslimyeli: Ama insanların içinde kalan bir boŖluk var. Hayat boyunca onları taciz eden bir boŖluk var. Ben bu değilim diyor insan.

Sadık Gültekin: Güzel.

Balkan Naci İslimyeli: Ben sanatçı olmak isterdim, yaratıcı olmak isterdim.

Sadık Gültekin: Ve o aŖaęıdan, dipten hep o rahatsız ediyor.

Balkan Naci İslimyeli: Dipten bütün hayatı zindan eden bir Ŗey. KonuŖamıyor da kimseyle ama gerekli ekonomik Ŗartları, dünyevi Ŗartları yarattığı zaman çocuklar okuyor, büyüyor, evi terk ediyorlar, iŖte koca kendi hayatına dalıyor vesaire o zaman kadın  zg rleŖiyor. Diyor ki ben iŖte asıl iŖime d neyim. Benim iŖim ev kadınlığı değildi, avukatlık değildi, annecilik değildi, bankacılık değildi. Bütün bunları yüksek lisans ve doktora da biz alıyoruz. O kadar değerli Ŗeyler çıkıyor ki içinden. D Ŗ n n yeteneği sınırlı da olsa büyük bir yaŖam tecrübesiyle geliyor size o insanlar. Büyük bir hik yeleri var anlatacak zaten hik yeniz yoksa itiraf edeceğiniz bir Ŗey yoksa sanat da yapamazsınız.

Sadık Gültekin: Tamam, çok ters bir soru gelecek. Tamam, şimdi diyelim ki size...

Balkan Naci İslimyeli: Ters.

Nalan Büker: Bakış açımızı değiştirelim hocam.

Sadık Gültekin: Hem de nasıl. Şimdi gel de Mütevelli Heyeti Başkanı da seyrediyordur şu anda ona göre.

Nalan Büker: Sevgiler.

Balkan Naci İslimyeli: Evet, evet.

Sadık Gültekin: Şimdi diyelim ki Tabii ki Güzel Sanatlar Üniversitesinden mezun oldunuz. Şimdiki adıyla çevirip de konuşalım Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi öğretim üyesi olsanız ve bir seçme sınavı var, yetenek sınavı var. On binlerce, yüz binlerce çocuk başvuruyor. Garibim Sadık ta geldi, sınava girdi. Yırtıyorum size ben bunu çok istiyorum. Bakıyorsunuz ki malzeme pek uygun değil yani görsel olarak, sonuç olarak şuraya yansıyan, ama diyorum ki şuram benim çok istiyor ya. “Ya ben sizin peşinizden ayrılmam bak, her şeyimi vakfederim buraya başarılı olacağım ben.” “ Ya ben senle uğraşamam on binlerce öğrenci var. Bak, şu çok başarılı bir sonuç biz bunu alalım. Sen bir daha dene seneye gir.” Şimdi vakıf üniversitesindesiniz, tabii ki hani olayın farklı bir boyutu da var ondan sonra sınıflarında da olması gerekir. Yetenek önemli ama çalışarak olur bu işler, istiyorsan gel. Naci hoca bunların neresinde?

Balkan Naci İslimyeli: Şimdi yetenek hakikaten önemli ama yetenek şunun için önemli sürdürülebilir bir çalışma hayatı için heyecanlı, istekli, tutkulu bir çalışma hayatını sürdürmek için kesintisiz yetenekli olmanız lazım. Size o enerjiyi yeteneğiniz veriyor. Sizin o istek dediğiniz şey aslında yetenek. Bunun biçimini ayırt etmek konusunda elimizde doğru kriterler yok daha doğrusu uluslararası ölçekteki kriterleri kullanmıyoruz. Biz beceri denetimi yapıyoruz yetenek denetimi değil.

Sadık Gültekin: Güzel.

Balkan Naci İslimyeli: El becerisini denetliyoruz.

Sadık Gültekin: Güzel.

Balkan Naci İslimyeli: El becerisiyle iş bitmiyor. Her şey zekâyla başlıyor.

Sadık Gültekin: Ama o kadar kalabalık arasında bunu nasıl değerlendireceksiniz?

Balkan Naci İslimyeli: İşte, işte o.

Sadık Gültekin: Bütün mesele o zaten değil mi?

Balkan Naci İslimyeli: Onun için ben birebir konuşmalara, temaslara çok önem veriyorum. Yani bir çocuğun içindeki ateşi hem fiziğinden, hem ruhundan, hem seçtiği sözcüklerden hem dosyasından kavrayabilirsiniz. Bu mümkün ama yine de her insan sizi yanıltabilir.

Sadık Gültekin: Gayet tabii.

Balkan Naci İslimyeli: Çünkü hayat nerelere sürüklüyor o ayrı bir şey. Işık'ın şeyi daha doğrusu Feyziye Mektepleri Vakfı zaten 130 yıllık devasa bir kurum güzel yanı anaokulundan başlayarak çocukları sanatın ve yaratıcılığın içinde geliştirmesi, büyütmesi. Bunların bir kısmı zaten bize geliyor

sonuç olarak, ama gelse de gelmese de herhangi bir alanda çocuk sanatla temasın faydasını, anlamını görecek, bilecek.

Sadık Gültekin: Bilmiyorum daha önce söylemiş miydim İstanbul Konservatuarında Hoca dedi ki; “Sadık Bey,” dedi “Hiç unutamadığımız bir şey oldu,” dedi. Şimdi sınav komitesi çocuğa demişler ki “Piyanonun başına geç,” çocuk baktı dedi; “Piyano ne?” dedi. Piyanoyu bilmiyor, görmemiş çocuk gösterdik. “İşte orası o” dedik, dedi. Piyanonun başında işte piyanist var Hocam şey dedi; “Tuşlara bastı,” dedi; “Allah ne kulak vermiş! Bastığımız ses geri geliyor çocuktan,” dedi. Hocam dedi; “Piyanoyu bilmiyor,” dedi. “Allah öyle bir kulak vermiş ki!” dedi; “tuşa bastığımız anda o ses bize geri geliyor.”

Nalan Büker: Böyle bir yetenek.

Balkan Naci İslimyeli: Bir de ailesel zulüm vardır çocuklara. Beni çocuğum harika, harika olacak, zorla piyanonun başına oturtup o şiponları bilmem neleri de giydirip bir fotografik dekor yaratıp o zavallı çocuğu yeteneği olmadığı halde o piyanonun başında yıllarca bir gösteri olsun diye tutmak bu da bir işkence. Zaten hevesi varsa o çocuk orayı bulur, piyanoyu bulur. Sizin komutunuzdan önce temas kurar yani bunların ayırdına çok erken başlamak lazım.

Nalan Büker: Yıllar önce sinema televizyon öğrencileri de sınavla alınıyordu.

Sadık Gültekin: Doğru, evet evet.

Nalan Büker: Mülakatlarla alınıyordu. Yani şimdi yaşım ortaya çıkacak ama ben de öyle girenlerden bir tanesiydim.

Sadık Gültekin: Hem öyle hem böyle alınıyordu.

Nalan Büker: Anadolu Üniversitesinde öyle alınıyordu. Şimdi hakikatten o istek sen ne olmak istiyorsun, gerçekten senin bu alanda yeteneğin var mı? Çünkü bizim alanımız sinema televizyon çok cazip geliyor ve çok ta kolay geliyor, ama hocam gözü korkuyor çocukların dedi ya hocam korkmaları lazım çünkü sen mesleğine ne kadar değer verip, saygı gösterirsen bu eğitim süreci içinde de yani o sistematik emek vermek gerektiğini algılasan toplumda bunu algılayacak. Senin ürünün de çünkü ona göre dönüşerek pozitif anlamda değişerek ilerleyecek. Şimdi o çocuğun gerçekten sinema ve televizyon yani hareketli görsel işitsel malzemeyi üretecek bir parçası hangi parçası olduğu hiç önemli değil. Herkes yönetmen olacağım, oyuncu olacağım diye geliyor, ama o kadro içerisinde yer alacak çocuk muyum cevabını çocuğun kendisi vermeli anne baba da değil hakikatten o dediğiniz gibi zorla bazıları getiriyor. Anne baba yapsın diye müzikte böyle oluyor da bizde de tersi şöyle oluyor. Çocuk o kadar çok istiyor ki anne baba diyor ki; “Ee mezun olduktan sonra bu çocuğumun iş garantisi yok. Sinema televizyoncu olup ne yapacaksın ki?” Şimdi böyle de kayıplar yaşıyor. Hakikatten onu sizin ne kadar istediğiniz, istemek aslında başarmanın ön koşulu değil mi hocam? Güçlü bir motivasyon değil mi? Ben öyle inanıyorum, bilemiyorum. İsteddiğiniz an başarılı olmak için ihtiyacınız olan size yetkinlik kazandıracak şeylere de erişim için yol bulmayı öğreniyorsun.

Balkan Naci İslimyeli: Size bir fıkra anlatayım. Rahmetli Bedia Muvahhit, oyununu oynuyor kuliste makyajını silerken genç bir kız giriyor içeri. “Ah” diyor; “Bedia Hanım ben size hayranım” diyor. “Şu kadar kızdım başladı bu hayranlık hâlâ sürüyor.” diyor. “Ama” diyor “babam müsaade etmedi tiyatroya” “Neden?” diyor, “Sokak kadını olursunuz dedi.” diyor.

Balkan Naci İslimyeli: Bedia Hanımın bu cevabı çok önemli “Peki, nasıl oldunuz?” diyor.

Nalan Büker: Çok toplumsal algı var değil mi hocam yani onu Őekillendirmek lazım onun için o gençleri,

Balkan Naci İslimyeli: Yani zekâsı ne kadar önemli.

Nalan Büker: Ama hocam işte.

Sadık Gültekin: O anda hiçbir hazırlıksız anında.

Balkan Naci İslimyeli: Olaya bakıŐını tak, kızı vuruyor kalbinden.

Nalan Büker: O zekâ pırlıtsı olunca siz kitlelere bir Şey  rettiğinizde sunabiliyorsunuz yoksa kitleler her Şeyi satın almıyor ki.

Sadık Gültekin: Evet.

Nalan Büker: O yüzden o zekâ sadece teknik olarak bir Şey kullanabilme becerisine sahip olmakla bitmiyor.

Sadık Gültekin: Walt Disney'in de öyle bir sözü vardı. " yle bir Şey yapacaksın ki" diyor "İnsanlar para vermek zorunda kalacaklar izlemek için."

Nalan Büker: İŞte onu üretebilmek zekâ ve emek istiyor. Yani istek ben hep derste öğrencilere diyorum. Ben bu mesleği çok severek yaptım, otuz yıl yaptım. Bugün ok Őanslıyım sizlerle birlikte eğitim yapıyorum, öğrendiklerimi size aktarıyorum, ama bilesiniz ki bir daha bana sorsalar "Ne iş yapmak isterdin?" Ben gene bu işi yapmak isterdim. Ben Őanslı kulum istediğimi yaptım.

Sadık Gültekin: Peki, sizin hani altta rahatsız eden bir Şey var mı?

Nalan Büker: Sanati olmakla ilgili mi?

Balkan Naci İslimyeli: Ne hakkında?

Sadık Gültekin: Veyahut keŐke Őunu da yapsaydım. Tamam, sanati oldum ama...

Balkan Naci İslimyeli: Valla, ben her Şeye bulaŐtıęım için bir Şey kalmadı ortada.

Balkan Naci İslimyeli: Ama Şeyi anlatacağım Őarlo'nun güzel bir esprisi var. İnsanın derinlemesine kavradığı ve mizahını insan zaafı üzerine kurduğu için başarılı Őarlo talep edilen bir Şey. KarŐıt anlamını Shakespeare'de bulabilirsiniz insan trajedisini. Diyorlar ki "G ld r n z n temeli nedir, kaynağı nedir?" "Ben," diyor; "varlıklı sınıfların g  durumlara düŐtüęü pozisyonlardan mizah yaparım." diyor. "Nasıl?" diyorlar " rnek verir misiniz?" "Mesela" diyor; "Şimdi bir restaurant'ta dondurma yiyor müŐteriler, bir tanesi kaŐıęını çaldı, hop dondurma fırladı, zengin bir kadının göğüsleri arasından girdi. Herkes buna katıla, katıla güler" diyor, "ama bunu zengin bir adam dondurmayı kaŐıklayıp, dondurma havalanıp zavallı bir yoksulun üstüne düŐtüęü zaman buna kimse gülmez" diyor. Biraz Őematik bir örnek ama çok doğru yani mizahın popülerliği dayandığı Şey insan gözlemi Őarlo bir sosyolog aslında yani.

Nalan Büker: Aslında bizim yaptığımız eğitim içeriğinde sosyolog dediniz. Yani hocam öyle değil mi psikoloji de bilmemiz gerekiyor? Zaten aslında bu bilgilerin hepsi hareketli görüntü 1800'lerin sonlarından itibaren üretilmeye baŐlandı. İŞte Rus anlatıvcılar, İngilizler, Amerikalılar arkasından dönem içerisinde bu hik ye anlatmanın altında yatan insanı etkileyecek ona bir düŐünce motivasyon kazandıracak dili görüntü üretim sürecine aktardılar. Sanatın rengin işte psikolojik etkisi var di mi erevdede ilk önce nereye bakarsın, kompozisyonu nasıl yaparsan hangi renk onu seyrettirir, ses

tonun ne olursa nasıl bir duygu, sahnede sen o üçgenin içinde oyuncuyu nereye koyarsan ona bakarız falan. Şimdi bunlar bilgi kural değil bu. Bu bilgilerin hepsini topluyorsunuz, bir içerik anlatı diliyle ilgili (bir tarihi bilmek gerekiyor dedim ya)şimdi işte bu kodları bugünün dünyasında söylenecek söze uyarlıyorsunuz. O zaman arkasında aslında her meslekte olduğu gibi sistematik çalışma ve disiplin gerektiriyor.

Sadık Gültekin: Güzel, Naci Hocam diyorsunuz ki çok geniş bir beslenme alanım var. Hayatı çok iyi gözlemlerim. Çıktığınız zaman nasıl bir tablo var ortada sokağa çıktığınız zaman?

Balkan Naci İslimyeli: Valla öyle bir dünyada yaşıyoruz ki en uç değerler bir arada yaşamak zorunda. Yani bir taraftan bilimin, teknolojinin zorladığı sınırlar hayretler içinde bırakacak derecede her beyni şoke edecek derecede etkili şeyler. Yeni bir dünya silüeti çıkıyor önümüze bu biraz distopik ama ütopyayı bırakmazsanız kötü kehanetlere alanı terk etmiş olursunuz. Bunun güzel taraflarına güzel kullanmak, doğru kullanmak lazım her teknolojiyi. Bizde de şimdi olağanüstü başarılar gösteren genç bilim insanlarımız var. Genç, orta yaşlı ve yaşlı ama gençlere önem verdiğim için yaptıkları şeyler dünyada kabul görüyor böyle bir vizyonu var, böyle bir dinamiği var genç bir ülke çünkü ama bir taraftan bakıyorsunuz banliyö değerlerine mahkum edilmiş bir gençlik var. Sürüler halinde İstiklâl Caddesine girip yan sokaklara dağılıp vakit harcayan, işsiz, eğitimsiz gençler var. Yani trajik bir bütünlüğü var dünyanın dolayısıyla bu uçlar arasındaki çok iyiler çok kötüler arasındaki şeyi ayakta tutan bir orta sınıf vardı dünyada. Bu hızla yok oluyor. Avrupa sadece orta sınıftan ibaret kaldı, monotonlaştı ve çökmek üzere kültürel anlamda dünyaya önereceği bir şey yok. Göçmen enerjisiyle sanat yapan bir kıta oldu. Onun için dünya konusunda sanatçı olarak iyimserim her zaman. Çünkü gelecek çok heyecan verici hakikatten öyle şeylere gebe ki. Çünkü gelecek bugünün içinde zaten görüyoruz verilerini. Amerikan Science fictionlarını izleyin, onlar devasa ekiplerle çalışıyorlar danışmanlarla, bilim kurullarıyla. Bir gelecek silüeti çiziyorlar ama bunun içinde insan yok. Yaratılmış bir sınıf var, ayrıcalıklı insansı profiller var. O da olacak insan sonrası sanatta tartışılıyor dünyada. Yani protezlerle yenilenmiş akli, beyni yeniden dizayn edilmiş bir insan profili sanat yapacak gelecekte.

Sadık Gültekin: Kapitalist dünya bir sürü oyuncak sunuyor diyorsunuz. İşte oyuncaklarımız var.

Balkan Naci İslimyeli: Sanal oyuncaklar.

Sadık Gültekin: Küresel belge çöplüğüne sahibiz diyorsunuz. Benmerkezcilik had safhada her şeyde bu önce ben benim çıkarım, benim çocuğum, benim çocuğumun geleceği, benim geleceğim. Şimdi öbür taraftan da böyle bir iyimser tablo var. Siz mi değiştireceksiniz, sizi mi değiştirecekler?

Balkan Naci İslimyeli: İşte o rekabetin hangi yönde desteklendiğine bağlı.

Sadık Gültekin: Burada rakibiniz Trump yani?

Sadık Gültekin: Size bir tweet bitti.

Balkan Naci İslimyeli: Trump, aslında büyük tarlalara konan korkuluklar gibi yani hacmi dehşet uyandırıyor ama içi kof onu da görüyor bütün dünya ama maalesef öyle. Ama Amerika'da hiçbir zaman başkana bırakmazlar her şeyi. O da yönetilen bir figür ve hayal ettiği dünya hiç adil bir dünya değil Amerika içinde küresel anlamda da öyle. Onun için güç odaklarına karşı örgütlenmeli, direnmeli yaratıcılıkla ama...

Sadık Gültekin: Sanatla, kültürle.

Balkan Naci İslimyeli: Onun için bütün insani bilimler yani humanities dediğimiz disiplinler güzel sanatların içinde olmalı diye düşünüyorum ben felsefesi, sosyolojisi...

Sadık Gültekin: Toplumbilimi.

Balkan Naci İslimyeli: Evet, bütün bunlar biz bunları bölüm olarak görsel sanatlar bölümü olarak yüksek lisans ve doktora tezleriyle öğrencileriyle ki müthiş bir talep var. Yani kontenjanın çok üstünde bir talep var. Bu da çok umut verici harika tezler çıkıyor.

Sadık Gültekin: Mesela STEM diye bir kavram var biliyorsunuz. Şimdi sizler yani güzel sanatlar fakültesi ve bölümleri olarak mühendislikle etkileşiminiz üniversitede, iktisadi, idari bilimlerle, insan ve toplum bilimleri ile ondan sonra bunlarla etkileşiminiz nasıl? Onlar size ne kadar, siz onlara ne kadar ulaşabiliyorsunuz?

Nalan Büker: Aslında genel eğitim politikası içerisinde kurulduğu ilk günden itibaren hocam da söyledi ilk anaokullarından başlayan zaten o sanat Işık Üniversitesi Feyziye Mektepleri Vakfı'nın eğitim felsefesinin arkasında sanat var. Şimdi bizim hem Şile hem Maslak Kampüslerinde eğitimlerimiz sürüyor. Şile'deki öğrencilerimizde dilerlerse Maslak'ta dilerlerse Şile'de özel olarak onlar için açılmış sanat derslerinden etkileşimde bulunup seçme yapabiliyorlar. Şimdi bizim Maslak Kampüsümüzde İktisadi İdari Bilimler Fakültesi de yer aldı, Sosyal Bilimler Enstitümüz zaten orada Fen Bilimleri Enstitümüz. Şimdi biz aslında düşünürken de ortak düşünüyoruz. Burada yan dal yapma seçenekleriniz ile falan birlikte olabiliyorsunuz. Yeter ki insanlar o sanatın ya da sanatsal bakış açının hayatın içerisinde kendisine yeni bir vizyon katacağını algılasın. Biz bunun farkındayız çünkü biz üretimimizde diğer bilimlere ihtiyaç duyuyoruz. Biz içerik geliştirirken de diğer bilimlerden faydalanıyoruz. Biz teknik kadroları olmadan onların yeni ürettikleri teknolojiyi içimize almadan üretim yapamıyoruz zaten. Hatırlarsınız bazı belgeseller için özel objektifler üretildi. Bu bilimle iç içe olmak. Aslında bir bilim insanının da o görüntüyü aktarma dili içerisindeki var olmanın nasıl sonuca varacağını bilmesi demek. Böyle olunca siz zaten o ortak disiplinler arası üretimin dışında olan bir üretim kolu değilsiniz sinema televizyon olarak. Öğrencilerimize de her zaman açık bu etkileşim alanı. Kulüpler aracılığıyla da yapılıyor bu iş gençler çünkü akıllarına koydukları bazı şeyleri ders olarak alamasa bile kulüp üstünden almak istiyor ya da çok enteresan bir şey var kapınızı çalıyor, "Ben" diyor "öğrenciniz değilim ama dersinize girebilir miyim?". Aslında dönüyorum diyorum ya istemek her şeyin başı. İsteyene kapı sonuna kadar açık hem eğitim politikamızda bir açık kapı yaklaşımıyla seçmeli derslerimizdeki zenginlikle bu imkânları sunuyoruz öğrencilerimize. Hadi dersini alamadı, ama gönlümüzün kapısı hep açık onlar diledikleri zaman gelebilirler.

Sadık Gültekin: Güzel.

Balkan Naci İslimyeli: Bir de sivil toplum inisiyatifleriyle temasta olup sadece hayatla değil onlarla temasta olup yaratıcı ortak projeler yapmak lazım.

Sadık Gültekin: O projelerin içinde yer almak.

Balkan Naci İslimyeli: Hatta onları dizayn etmek lazım o projeleri. Çünkü toplumda baş aşağı duran sanatçı kavrayışını düzeltemezsek hiçbir şey değişmez. Çünkü toplum sanatçıyı bir eğlendirici olarak tanıyor, öyle biliyor. Yani eğlence endüstrisinin fragmanları olan insanları küçümsemiyorum (o da ayrı bir sektör) sanatçı yaratıcı olarak tanımlanır. İcracılıkla yaratıcılık arasında bir fark var. Bazı icralar yaratıcılığı da aşan icralar klasik müzikte, cazda vesaire bunun örneklerini görüyoruz. Biz böyle yaratıcılar yetiştirmeliyiz ve bu imajı doğrultmalıyız.

Sadık Gültekin: Okula başlayana kadar biz de sizin gibi yaratıcıydık,

Sadık Gültekin: Ama sonra biz bozulduk, siz çocuk olarak kaldınız di mi? Bir yerde bir yanlış mı var veyahut da biz de mi bir yanlış var?

Balkan Naci İslimyeli: Valla, Sadık.

Sadık Gültekin: Siz Amerika'da da bulundunuz.

Balkan Naci İslimyeli: Sizin sorununuz değil bu yani okuldan okullardan mezun olan çocukları biz takip etmeye çalışıyoruz. Mesela ben onlarca öğrencimi birebir galerilerle tanıştırdım. Kişisel sergi açmalarını sağladım alana sürdüm.

Sadık Gültekin: Hatta sergilerinizde onlara da yer veriyorsunuz.

Balkan Naci İslimyeli: Tabii, tabii. Onlarla bir arada prestij anlamında bugünün tanınmış isimleriyle bir arada olmalarını sağlayacak konseptüel sergiler yaptım. Alana itmek lazım çocukları yoksa okuldan çıktıkları zaman kendilerini öksüz hissediyorlar. Kala kalıyorlar. Yani iyi bir kurum ışık bunu yapıyor, hayatı boyunca öğrenciyi izlemeli. Hatta alandaki sürçmelerini denetlemeli, tavsiyelerde bulunmalı bir tür menajerlik yapmalı bir süre ayağının üzerinde durana kadar.

Sadık Gültekin: Her branşta öyle ama sizlerde uçmak çok şart. Uçmak,

Nalan Büker: Ne tarafa doğru?

Sadık Gültekin: Bayağı, bayağı bir uçmak. Yani ayaklarını yere gene de sağlam basacak ama uçmak için de iyi şeylerden arkadan iyi beslenmek lazım.

Nalan Büker: İyi beslenmek lazım, emek vermek kendine emek vermek lazım.

Sadık Gültekin: Mesleğine emek vermek lazım.

Nalan Büker: Mesleğine emek vermek lazım.

Sadık Gültekin: Ve isteyeceksin.

Nalan Büker: İsteyeceksin, konuşmamızın başlarında da söyledik ya siz mesleğinize değer verirsiniz, siz bunun emekle üretilen. Şimdi endüstri bize ne sağladı? Cep telefonlarımızla hepimiz bir şey çekiyoruz. Kameralar çok ucuzladı herkes yönetmen oldu, herkes film yapımcısı oldu. Mecra çok kolay internet ortamında herkes yayıncı oldu.

Sadık Gültekin: Evet.

Nalan Büker: Şimdi bu kadar çokluğun arasında, bu uzun kuyruğun içerisinde kiminki izlenecek? Buna kim karar veriyor? Kitle karar veriyor. Kitleye kim ulaşabilir? Kitlenin dikkatini çeken ulaşabilir. Bunun, sen bu uzun kuyrukta birisi olabilmek için sen birisi olacaksın, sen kendine inanacaksın,

Sadık Gültekin: Güzel, çok güzel.

Nalan Büker: Sen kendini eğiteceksin, ondan sonra biz sana bir şey verebiliriz. Kapalı bir insana biz bir şey veremeyiz. Yani biz bu anlamda şimdi yüksek lisans programımız da açıldı. İnşallah doktora programımız da diyoruz, ama şimdi yüksek lisans programımıza başvuran adaylar biz şaşkınlık yaşadık. Sektörün profesyonelleri geldi, sektörün profesyonelleri yüksek lisans yapmak istiyor şu anda. Ben uçtum havalara dedim ki "Yaşasın bende öğreneceğim," hoca olarak. Çünkü

onların birikimine de benim ihtiyacım var. Ben bir tek aktaran olamam. Ben beslenmeliyim değil mi hocam?

Balkan Naci İslimyeli: Tabii ki.

Nalan Büker: Ben besleneceğim ki ben de onlarla birlikte büyüyeceğim. İşte biz mezunlarımızla birlikte ya da bugün öğrencilerimizle birlikte büyümeyi hedefliyoruz. O genç zekâlar henüz disipline değiller biraz orada tartışıyoruz kendileriyle ama onlar disipline olduklarında o enerji bizi büyütüyor biz onların büyümeleri için çalışıyoruz.

Sadık Gültekin: Nalan hocam, şöyle bir deneyim geçti başımdan. İsim olarak vermeyeceğim ne üniversitenin ne de değerli ama çok büyük bir sanatçı o da bir dünya markamız. Bir devlet üniversitemizin güzel sanatlar fakültesinin dekanıydı. Programdan çıktıktan sonra “gel” dedi “bizde sinema televizyonda yüksek lisans yap” dedi. “İyi olur” dedi “sektördeki bir kişinin bize de faydası olur, sana da.” “Aa” dedim “ben kendi branşımda felsefede yüksek lisans yapmıştım, ama iyi olur” dedim. Hiç öyle bir düşüncem yoktu. O zaman LES’e girdik geçer bir not aldık filan başvurduk. Dedi ki “Referansını da ben yazacağım,” dedi. “Çünkü” dedi “güveniyorum, biliyorum” dedi. Sınava gittim Allah rahmet eylesin değerli bir yönetmendi böyle bandana falan takardı o kadar söyleyeyim size. İlk soru şuydu: “Niye geldin?” aynen böyle valla. İşte “Böyle böyle durum” “Senin” dedi “Gerek yok ki! Bizim yüksek lisansların amacı ya askerliği ertelemektir” dedi “ ya iş bulamıştır” dedi.

Sadık Gültekin: “Ya” dedi “işe girememiştir” dedi. Ondan sonra iş bulmak için o süreyi verimli geçirmek için “işin var, gücün var” dedi, “belirli bir yaşa gelmişsin”

Nalan Büker: Askerlik de bitmiş.

Sadık Gültekin: “Askerlik bitmiş, belirli bir yaşa gelmişsin niye geldin ki? Seni mi alacağım şimdi?” dedi vallahi billahi Hocam dedim; “Kusura bakmayın Hocam hata yapmışım.”

Balkan Naci İslimyeli: Hayır kurumuna gelmişim yanlışlıkla.

Sadık Gültekin: Valla böyle işte diyorsunuz ya hani yüksek lisanstır, doktora filan bir tarafta böyle bir zihniyet var, o tarafta öyle. Şimdi oradan bir şey çıksa ne olur çıkmasa ne olur?

Nalan Büker: Ama yani siz o inancınızı yaşatmıyorsanız inanç aktaramazsınız karşınızdakine.

Sadık Gültekin: Aynen, o öğrenci yetiştirecek.

Nalan Büker: Bizim avantajımız biz az sayıda öğrenci alıyoruz. Az sayıda öğrenci aldığımız için hocam diyor ya mezun olduktan sonra da elin üstünde olacak. İşte o ilişkiyi az sayıdaki öğrenciyle ilişkiyi inanarak sürdürüyoruz. Ben böyle hissediyorum bütün ekip arkadaşlarımdan, okuldaki hocalarımdan da böyle hissettiğine inanıyorum. Siz o iletişim ortamı içerisinde yaptığınız işe herkes gibi değer verdiğiniz ve bunun sonuçta meyvesini toplumun alacağına inandığınız zaman üretiminiz de verimli oluyor.

Balkan Naci İslimyeli: Sanat zaten insan kaynaklı bir şey yani biz birebir eğitim yapıyoruz buna mahkumuz.

Nalan Büker: Küçücük.

Balkan Naci İslimyeli: Sınıflarımız 13, 14 kişi. Çünkü bütün malzeme sizin yapmanız gereken kendinizi empoze etmek yerine sanatınızla, duruşunuzla çocuğun içindeki kaynaklara nüfus etmek.

Sadık Gültekin: Güzel.

Balkan Naci İslimyeli: Sanat, insanın içinden çıkar ama biz öyle kilitli, içe kapalı nesiller yetiştiriyoruz ki kendini ifade de o kadar zorlanan bir şey figür. Kendini ifade etmede türlü yasaklar koyan kendine bir insan sanat yapamaz. Bu bir itiraf cüretidir. Kendi kaynaklarından çıkış yapacaksın, kendi bakışından hali hazırdaki değerlerle çatışsın. Muhafız beynin olacak, kritik bir beynin olacak ve buna kendi özünden başlayacaksın. Onun için biz bir psikanaliz seansı gibi yavaş, yavaş çocuğun içindeki saklı alanları açığa çıkarmak zorundayız. Bunu yapmazsa sanat yapamaz. Yapar hakiki bir şey yapamaz. Çalma, çırpma değerlerle ki bugünün iletişim alanı buna çok müsait imge yağmuru içinde çocuklar. Çalıp çırpıp ilginç bir şeyler yapabilirler, ama hakikilik sanatta en zor başarılan şey.

Sadık Gültekin: Peki, dünya markasısınız birçok şeyi maddi bakımdan aşmış durumdasınız. Aç kaldınız mı?

Balkan Naci İslimyeli: Aç? Kalmadım çok şükür.

Sadık Gültekin: Yani veliler için mesela resmi çocuk seviyordur gönül koymuştur. Resmi veya heykeli okuyacaktır, plastik sanatlara meyillidir ama veli diyecek ki “Bir dur” yani “İşte bak aç kalırsın”

Balkan Naci İslimyeli: Şimdi bizim kuşak, idealist bir kuşak.

Sadık Gültekin: Tabii.

Balkan Naci İslimyeli: Hatta çok radikal anlamda bu böyle aileden yardım kabul etmezdim ben. Küçük bir para yollanırdı onu da reddettim. Vitrin yapardım Beyoğlu'nda birkaç kundura mağazasının vitrinlerini düzenledim. Oradan kazandığım parayla okumaya devam ederdim. Bu bana hayatla bir temas kurma şansı verdi ve o zaman gördük ki piyasa denen şey benim gibi bir adamın yapısına çok aykırı, çok ahlak dışı, insanlık dışı bir şey, vahşi bir ortam. Bugün biraz ehlileşti mi, daha mı kötü oldu o tartışılır dışında olduğum için. O zaman dedim ki “Sen oğlum aç kalmamak için kuruma gir, asistan ol, küçük bir maaşla sanatından taviz vermeden bu işi sürdür.” Üstelik sanatın içinde kalma garantisi de cabası yani böyle başladı benim hikâyem. Bunu tavsiye ediyorum çok tutkulu olanlara kurumlarda kalabilirler.

Sadık Gültekin: Ama sizde doğuştan mı diyelim, genetik mi diyelim okul 1. si olmuşsunuz demek ki içinizde hep çalışkanlığın yanında bir şey yetenekte varmış. İyi de herkes veli diyecek ki veya şöyle bir saf çıkabilir ortaya “İyi de herkes Balkan Naci Hoca değil, belki benim yeteneklerim sizden daha kısıtlı. Öbür tarafta hani bir de karnımın doyması lazım, bu tarafta sanatı da seviyorum, öbür tarafta canavarda var. Ne yapayım ben?”

Balkan Naci İslimyeli: Bizim verdiğimiz formasyon çeşitli alanlarda başarılı olmasını sağlayabilir çocuğun. Kabul ediyorum sanatçı olmak, isim olmak bunu sürdürülebilmek zor zahmetli bir iş belki. Yetenek ve seven için çok kolay. Ama en azından altyapı çok genişledi. Bu çocuklar grafik alanında çalışabilirler, gözü beyni iyiye, zekâsı, kavrayışı, araştırma yeteneği bizim verdiğimiz bütün şeyleri hakkıyla almışsa sektörün geniş dağılım birimleri içinde kendine yer bulabilir ve yaşayabilir ve çoğu da öyle yapıyor zaten.

Nalan Büker: Bize yan dal yapmaya gelin dememizin sebebi o zaten. Yani bizim dediğimiz sinema televizyon hareketli görsel işitsel ürün üreten grubun çalışma kadrosu kalabalık ve farklı vizyonda, farklı birikimde insanların bir arada olması. Bizde oyun takım oynanır. Yani tek başınıza yönetmen adını sarf ederek bazı şeyleri anıyoruz, ama senin takımın ne kadar güçlüyse sen o kadar başarılısın.

Sadık Gültekin: Tabii.

Nalan Büker: O ekip üretimi içinde öyle olunca aslında temel sanat eēitimi almış yani resmi de almış, heykel eēitimi almış, evre tasarımı, peyzaj eēitimi almış, moda tekstil eēitimini almış insanların hepsinin ortak buluřacaēı yer sinema olabilir. Yani onlar kolektif üretim yapıyor. İşte o eēitimi tabandan gelen bir şeyler birleşebilirse ve onları da iyi bir orkestrasyonla mesaja evirebilirsek yaratıcı endüstrilerde yolumuz var.

Sadık Gültekin: Ne güzel oldu deēil mi? hayatımızın bir saatinde hiç olmazsa Naci Balkan İslimyeli Hocamız yer aldı. Bizim için çok deēerliydi.

Balkan Naci İslimyeli: Estaēfurullah, estaēfurullah. Siz de bizim için.

Sadık Gültekin: Nalan Hocam da çok deēerli tabii ki. Çok güzel oldu bence ayaklarınıza saēlık. şeref duydum katıldıēınız için ancak süremiz sona erdi. Ama Hocalarımıza layık olmaya alıřacaēız yaptıēımız işlerde, onlar sanat alanında bu işi yapıyorlar, biz de kendi alanımızda onlar gibi davranmaya alıřacaēız. Onun için hani en iyi meslek meslekte iyi olmaya alıřacaēız bütün amacımız o zaten. Ahlaklı ve onurlu olduktan sonra her meslek kutsaldır, ama meslekte kutsal olmak lazım. Onun için de yolumuz bu yol olmalı. Evet, yarın yine aynı saatte tekrar birlikte olmak ümidiyle esen kalın efendim.

*** Video burada sona eriyor. ***